

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16Nt/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010074
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2517010074.3

Uznesenie

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Jozefa Drinku a Evy Lechnerovej, v trestnej veci odsúdeného X. F. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí 30. októbra 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného X. F., Z.. XX.XX.XXXX V. X., trvale bytom L., R. L.Á. Č.. XX/XX, t.č. vo výkone trestu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 2T/120/2011, odsúdeného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona
z a m i e t a ,

nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 21. marca 2017 bol Okresnému súdu Piešťany doručený návrh odsúdeného X. F. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/120/2011, ktorý odsúdený podal prostredníctvom obhajcu. V podaní uviedol, že mu bol do väznice doručený list od jeho syna F., v ktorom sa uvádza, že jeho výpoveď na Okresnom súde Piešťany 23.10.2013 nebola vôbec vzatá do úvahy, pričom výpoveď jeho matky a súrodencov bola voči odsúdenému vymyslená z pomsty jeho mamy a súrodenci boli k tomu zo strany matky donútení. Odsúdený ďalej v návrhu uviedol, že taktiež dostal list od dcéry F. F., ktorá v liste uvádza, že napíše prezidentovi o udelenie milosti. S poukazom na tieto skutočnosti odsúdený navrhuje, aby iný senát Okresného súdu Piešťany povolil obnovu konania v jeho prospech a celkom zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/120/2011. Prílohou návrhu odsúdeného bola plná moc udelená obhajcovi, časť listu F. F. z 11. októbra 2016 a čestné prehlásenie F.J. F. z 29. júla 2016.

V čestnom prehlásení svedka F. F. z 29. júla 2016 pripojenom k návrhu na povolenie obnovy konania sa uvádza, že výpoveď jeho matky a súrodencov bola voči otcovi vymyslená a súrodenci boli k výpovedi zo strany matky donútení. Otec bol zbytočne odsúdený, aj keď na nich sem tam zakričal, to len kvôli tomu, že ich chcel usmerniť v poľnohospodárstve a aby si viac vážili zvieratá a úrodu, o ktorú sa staral. Tiež uviedol, že sa cíti ako cudzinec po tom, čo otcu vzali do väzby a bol by nesmierne rád, keby bolo otcovi umožnené sa obhájiť a dokázať, že trestný čin sa vôbec nestal tak, ako vypovedala jeho mama a súrodenci.

Dňa 12. júna 2017 bola Okresnému súdu Piešťany doručená žiadosť obhajcu odsúdeného na predvolanie svedkov K. A. a T. C..

Okresný súd Piešťany vo veci vytýčil verejné zasadnutie na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na 26. júna 2017. Na verejnom zasadnutí oboznámil návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania s jeho prílohami, žiadosť obhajcu na predvolanie svedkov, aktuálny odpis registra trestov, ako aj pripojený spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/120/2011, z neho najmä rozsudok Okresného súdu Piešťany z 23. októbra 2013, sp. zn. 2T/120/2011, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2015, sp. zn. 6To/126/2013 a podstatný obsah spisu ohľadom podaného návrhu. Súd na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného a svedkov F. F., F. F. a T. C.. Vzhľadom na skutočnosť, že obhajoba trvala na výsluchu svedkyne K. A., súd verejné zasadnutie pre jej neprítomnosť odročil a túto vypočul na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2017.

Z dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 23. októbra 2013, sp. zn. 2T/120/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17. septembra 2015, sp. zn. 6To/126/2013 bol X. F. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest prepadnutia veci.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom z 13. apríla 2017 vyplynulo, že adaptácia odsúdeného na podmienky v ústave prebehla bez problémov. Správanie a vystupovanie odsúdeného je slušné, formálne podriadivé, s tendenciou zotrvávania na vlastných názoroch. S personálom komunikuje iba v prípade potreby, príkazy a nariadenia sa snaží plniť. V skupine odsúdených vzťahové problémy a konfliktné situácie nevyvoláva. Je radovým členom skupiny s kamarátskym správaním. Pri plnení povinností, ktoré mu vyplývajú z ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa sa doposiaľ nedostatky nevyskytli. Svoje osobné veci si udržiava v poriadku, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava. Vo voľnom čase sa venuje jednoduchším činnostiam ako je počúvanie rádia a sledovanie televízneho vysielania. Ponuku ústavnej knižnice nevyužíva, do aktivít z ponukového listu kultúrno - osvetových činností sa zapája. Pravidelne sa zúčastňuje bohoslužieb, je členom krúžku Biblická škola. Pracovne nie je zaradený. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája vo veľmi obmedzenej miere vzhľadom na zdravotné obmedzenia. Kontakt s vonkajším svetom udržiava najmä so svojimi deťmi formou korešpondencie, občasných návštev a telefonovaním. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný doteraz nebol.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že predmetom listu, ktorý dostal od syna F. bolo, že F.J. pôjde svedčiť na súd, že s tým, že on je zatvorený nesúhlasí, že veľmi ťažko znáša, že je vo väzení. Aj dcéra F. mu napísala, že veľmi ťažko znáša, že je zatvorený. Syn aj dcéra ho počas výkonu trestu raz navštívili. K návrhu na povolenie obnovy konania ho viedlo to, že všetko, čo sa vypovedalo, nie je pravda, je to na základe bývalej manželky, ktorá si vymýšľa. Pracoval čestne a poctivo na družstve v L., kde mal veľmi dobré pracovné výsledky. Má odpracovaných 46 rokov bez 27 dní. Vždy sa staral o rodinu a choval hospodárske zvieratá. Po ich odchode do mesta vynovil celý dom, dal vymaľovať celú prednú časť, nakúpil nový nábytok, zariadenie, všetko ho to stálo 31.000,- Eur. Vždy myslel, že sa vráti, že príde. On čakal a plakal. Napísal na generálnu prokuratúru, nakoľko vo februári, marci a apríli ho kopali do brucha, lebo chrápal. Vec je v štádiu vyšetrovania. Užíva 11 tabletiiek denne, je po cievej mozgovej príhode, utrpel dvojitú zlomeninu praveho predkolenia, má rakovinu hrubého čreva aj konečníka, dvakrát ho operovali. Teraz má aj cukrovku.

Svedok F. F. na verejnom zasadnutí uviedol, že k obsahu ním písaného listu sa presne vyjadriť nevie, ale nepáči sa mu, že je otec zatvorený neprávom. On nevie, prečo je zatvorený neprávom, ale chýba mu. Že ho od roku 1990 do 2. 4. 2010 otec niekedy týral alebo bil, to on tak necítil. Nespomína si, že by bol niekedy prítomný pri nejakej hádke. Uviedol, že si prečítal, za čo bol odsúdený na 8 rokov, ale nerozumie tomu. K tomu, čo povedali súrodenci a matka, s tým on nič nemá. Nevie, či sú ich výpovede pravdivé. On nemá pocit, že by bol týraný. Nevie, či boli súrodenci ku krivej výpovedi donútení matkou. Po nahliadnutí do čestného vyhlásenia svedok uviedol, že to nie je z jeho hlavy, nespomína si, že to písal. Pripadá mu, ako keby to bolo diktované. Svedok na otázku prokurátorky uviedol, že si nepamätá, že by mu niekto diktoval nejaký list pre otca, ktorý bol neskôr overiť. Má choré nohy, chrbticu, vysoký krvný tlak. Po tom, ako otca zatvorili, dostal porážku. Lekár ho posielal k psychiatrovi, ale on to odmietol, nemá na to dôvod. Od roku 2004 do roku 2009 bol pracovne v Írsku. Nespomína si, že by posielal otcovi čestné prehlásenie do Dubnice.

Svedkyňa F. F. na verejnom zasadnutí uviedla, že otcovi napísala asi 6 listov. Žiadosť prezidentovi o udelenie milosti napísala, ale neposlala. Otec je robotný človek, postavil dom, maštale, oni tam teraz bývajú, takže by mu mali byť vďační. Celý život robil na družstve. Na hlavnom pojednávaní odmietla

vypovedať, nakoľko sa hanbila. Keď chodila na strednú školu, otec ju nebil, ani keď chodila na diskotéky a fajčila na balkóne. Otec sa k nej správal kamarátsky. Keď ju bil, nebolo to moc často, tak trikrát v priebehu 6 rokov. Zakazoval jej fajčiť, ale keď ju videl fajčiť na balkóne, tak nič nepovedal. Je tuhá fajčiarka, potrebuje to na nervy. To, že im zakazoval kúpať sa, je pravda, lebo žumpa sa rýchlo plnila. K matke sa správal ako k normálnej žene. Boli tam aj agresívne útoky. Ona sa ale nemá čo do toho starať, čo sa sexu týka.

Svedok T. C. na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdeného pozná dlho. Boli kamaráti, mali spoločné záujmy čo sa poľnohospodárstva týka. Väčšinou býval na dvore u nich, dovnútra moc nechodil. Pokiaľ bol u nich, osobne nevidel nič, že by niekoho bil alebo fyzicky niekomu ubližoval. Býva asi osem domov od neho. Deti sa nesťažovali, že by im odsúdený robil zle alebo ich týral. Jeho názor na to, že bol odsúdený na 8 rokov je, že je to také neprimerané. Ako ho poznal, nechodil do krčmy, nepil, len robil celý život, on chcel, aby mali peniaze. To, čo mali doma postavené, to vybudoval všetko on, robil to všetko pre nich. Je mu divné, že zato, čo všetko urobil pre nich, dostal 8 rokov. Ani vrahom nedajú toľko, čo dali jemu. To je jeho názor.

Svedkyňa K. A. na verejnom zasadnutí uviedla, že ako suseda odsúdeného nepočula, že by niekoho bil alebo vyhrážal sa. Nakričal, to áno, ale že by niekoho bil alebo vyhrážal sa, to nie. Nikdy tam nebola sanitka ani policajti. Kričal po nich, lebo mu nikto nepomáhal. Nikto z rodiny sa nikdy nesťažoval, že by ich týral alebo bil. Svedkyňa chodievala do domu odsúdeného, aj keď rodina odišla, chodila mu pomáhať. Bolo to v roku 2013, 2014. Kým tam rodina bývala, nechodila tam. Vtedy mali kamarátske vzťahy s pani F., došli k nej aj na kávu, rozprávali sa. Zrazu sa to všetko zvrtilo, odsťahovali sa a potom chodila F. pomáhať, upratať, opratať.

Prokurátorka v záverečnom návrhu uviedla, že po tom, čo odznelo na verejných zasadnutiach, dospela k záveru, že neexistujú zákonné podmienky na to, aby súd vyhovel žiadosti o povolenie obnovy konania. Má za to, že na základe dôkazov, ktoré boli na verejných zasadnutiach odprezentované, nevyšli najavo skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Prokurátorka navrhla, aby súd návrh odsúdeného zamietol.

Obhajca v záverečnom návrhu navrhol súdu, aby povolil obnovu konania, a to vzhľadom na list syna odsúdeného - F. F., jeho výpoveď, ako aj výpoveď svedkyne A..

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe. Za skutočnosti súdu skôr než známe v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr než známe sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Dôkazom súdu skôr než známym v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku môže byť popri dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom

princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

V čestnom prehlásení svedka F. F. z 29. júla 2016 pripojenom k návrhu na povolenie obnovy konania sa uvádza, že výpoveď jeho matky a súrodencov bola voči otcovi vymyslená a súrodenci boli k výpovedi zo strany matky donútení.

Preskúmaním spisového materiálu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/120/2011 bolo zistené, že svedok a poškodený F. F. už v pôvodnom konaní uvádzal, že nie je pravdou, že by otec v rodine niekoho týral alebo že by niekedy dal na neho ruku. Od roku 2004 do roku 2009 žil v Írsku. Trestné oznámenie na otca podal, pretože to chceli bratia a on vždy išiel s nimi. Jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, v ktorej poprel týranie zo strany otca, sa okresný súd náležite zaoberal a túto vyhodnotil ako výpoveď účelovo zmenenú, nevierohodnú a nekorešpondujúcu so žiadnym iným dôkazom, motivovanú zrejme skutočnosťou, že svedok sa po návrate z cudziny vrátil bývať k otcovi, ktorý ho živil a mal preto snahu mu pomôcť. Z konania právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby bol obžalovaný usvedčený výpoveďami svedkov a poškodených V. F., X. F. F., X. F., ktorí tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne popísali konanie obžalovaného, ktoré pociťovali ako ťažké príkorie. Ich výpovede boli podporené aj znaleckým posudkom znalkyne z odboru psychológia a korešpondovali aj s tým, čo nepriamo uviedli svedkyne ošetrojúce lekárky. Vínou obžalovaného nepriamo potvrdili aj výpovede svedkov O., V., A., Č., A., L., A. T. A..

Skutočnosť uvádzanú v liste (čestnom prehlásení) F. F. ohľadne toho, že súrodenci boli k výpovedi donútení zo strany matky, preto považuje súd za tendenčnú a nevierohodnú, a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj s poukazom na dostatočne zistený skutkový stav v pôvodnom konaní. Svedok sa navyše na verejnom zasadnutí nevedel k obsahu ním písaného listu celkom presne vyjadriť a na jeho obsah si nespomínal a ani si nepamätal, že by ho písal.

Svedkyňa a poškodená F. F. v pôvodnom konaní odmietla pred súdom vypovedať, pričom na verejnom zasadnutí uviedla, že aj keď ju otec bil, nebolo to moc často. Z výpovede svedkyne tak nevyplývajú žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy.

Rovnako z výpovedí svedkov T. C. T. K. A. neboli zistené skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť povolenie obnovy konania v tejto veci. Z predmetných výpovedí vyplývalo len to, že ako známi mali s odsúdeným spoločné záujmy a že odsúdeného považujú za pracovitého človeka. Dôvodom na povolenie obnovy konania rovnako nemôže byť subjektívna predstava svedkov, prípadne rodinných príslušníkov odsúdeného o výmere, prípadne výške uloženého trestu, ak je tento primeraný.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd zistil, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.